

SmSL Dokumentace

Smajlík

Obsah

1 Úvod	
1.1 Co je SmSL	2
2 Základy jazyka SmSL	2
2.1 If, else if, else	2
2.2 Smyčky for a while	2
2.2.1 Smyčka for	2
2.2.2 Smyčka while	3
2.3 Try, catch	3
2.4 Některé důležité funkce	3
2.5 Funkce	3
2.6 Třídy	4
2.7 Deklarace proměnných	5
2.8 Seznamy	6
2.9 Slovníky	7
2.10 Práce se soubory	7
3 Soubory definic	7

1. Úvod

1.1 Co je SmSL

SmSL je interpretovaný programovací jazyk napsaný v Pythonu. Nevím co jiného sem napsat :D

2. Základy jazyka SmSL

Tato část popisuje, jak psát programy v jazyce SmSL.

Všechny programy v jazyce SmSL musí začínat řádkem `#include "smsl.h"`. Tento řádek totiž načte soubor s definicemi, podle kterého se řídí interpret při provádění vašeho kódu. Více informací o těchto souborech naleznete v části "Soubory definic".

2.1. If, else if, else

If, else if, else píšeme v SmSL takto:

```
if <podmínka> (  
    # Kód, který se má provést při splnění podmínky.  
)  
else if <další podmínka> (  
    # Kód, který se má provést při splnění podmínky.  
)  
else (  
    # Tento kód se provede, pokud není splněna žádná podmínka.  
)
```

2.2 Smyčky for a while

2.2.1 Smyčka for

Smyčka for se v SmSL zapisuje takto:

```
for <proměnná> in <objekt> nebo range[<číslo>] (  
    # Tento kód se bude opakovat.  
)
```

<proměnná> je název proměnné, do které se při každém opakování uloží prvek seznamu/slovníku, <objekt> je řetězec/seznam/slovník, ke kterému přistupujeme.

<číslo> je počet opakování kódu. Pokud je potřeba, tak <proměnných> můžeme mít samozřejmě víc.

2.2.2 Smyčka while

Smyčka while se v SmSL zapisuje takto:

```
while <podmínka> (  
    # Tento kód se bude opakovat dokud platí podmínka  
)
```

2.3 Try, catch

try/catch se v SmSL zapisuje takto:

```
try (  
    # Kód sem  
)  
catch <chyba> (  
    # Kód zde se provede, pokud uvnitř bloku try nastane <chyba>.
```

)

<chyba> je chyba, která musí nastat v try bloku, aby se provedl kód v bloku except.

2.4 Některé důležité funkce

V této části jsou parametry funkcí (mimo jejich výpisů) ohraničeny znaky < a >.

```
write[text, end="\n", sep=" "]
```

Funkce write vypíše <text> do terminálu (nebo do souboru). Na konec textu se připojí <end>. Parametr <sep> určuje oddělovač jednotlivých zadaných hodnot.

```
num[string]
```

Tato funkce není tak úplně funkcí. Je to ve skutečnosti třída (o těch se dozvíte později), ale myslím si, že si zaslouží být zde uvedena. Převádí <string> na číslo. <string> může obsahovat pouze číslice. V případě že <string> obsahuje něco jiného než číslice vyhodí chybu.

```
readf[filename, binary=False]
```

Funkce readf načte obsah souboru s názvem <filename>. Parametr <binary> určuje, jestli se má číst v binárním režimu. To je užitečné pro čtení např. Obrázků a jiných souborů, které by jinak tato funkce nemohla přečíst.

```
read[prompt, type=str, split=False, split_char=" "]
```

Funkce read slouží k načtení vstupu od uživatele. Parametr <prompt> označuje text, který se má vypsat na obrazovku před získáním vstupu od uživatele. Parametr <type> označuje typ načítané hodnoty. Pokud je vynechán, vstup od uživatele se načte jako text. Parametr <split> určuje, jestli se má vstup rozdělit na jednotlivé hodnoty. Parametr <split_char> je oddělovač hodnot, který se použije při rozdělování vstupu na jednotlivé hodnoty.

```
writeln[filename, contents, append=False, binary=False]
```

Funkce writeln slouží k zápisu do souboru. Funkce zapíše <contents> do souboru jménem <filename>. Parametr <append> určuje, jestli se má soubor přepsat, nebo zapsat <contents> na jeho konec. Když <append> = True, <contents> se zapíše na konec souboru, jinak se soubor přepíše. Pokud soubor neexistuje, bude automaticky vytvořen. Význam paramteru <binary> je stejný jako u funkce read.

Všechny ostatní funkce jsou stejné jako v jazyce Python. Pro informace o nich navštivte dokumentaci Pythonu.

2.5 Funkce

Vedle používání funkcí uvedeých výše můžeme v jazyce SmSL také vytvářet vlastní funkce. To se provádí takto:

```
func jmeno_funkce[arg1, arg2, arg3..., kwarg1=val1, kwarg2=val2,
kwarg3=val3...] (
    # Kód funkce sem
)
```

<jmeno funkce> je jméno funkce, <arg1, arg2, arg3...> jsou argumenty funkce. <kwarg1, kwarg2, kwarg3> jsou tzv. klíčové argumenty. Tak říkáme argumentům, kterým je již v definici funkce

přiřazena hodnota a pokud tuto hodnotu nepotřebujeme měnit, tak je nemusíme zadávat. Můžeme také vytvářet funkce, které žádné argumenty nepřijímají. V takovém případě napíšeme za jméno funkce prázdné hranaté závorky. Můžeme dokonce vytvářet i funkce beze jména.

To se dělá takto:

```
[func] a ( write[a] )
```

Takové funkce využijeme např. pokud potřebujeme jiné funkci zadat argumenty aniž bychom ji spouštěli. Ve funkcích můžeme používat některé příkazy, které mimo funkce používat nemůžeme. Například příkaz `return`, který nám umožňuje z funkce vrátit hodnotu nějaké proměnné. Používá se takto:

```
func jmeno_funkce[arg1] (  
    # Kód funkce zde  
    return arg1  
)
```

Protože příkaz `return` zastaví provádění funkce, tak pokud chceme vrátit více hodnot, musíme použít příkaz `yield`. Pokud je příkaz `return` nebo `yield` použit mimo funkci, vyhodí chybu. Pokud použijeme ve funkci příkaz `yield`, tak musíme pro získání hodnot z funkce použít smyčku `for`.
Příklad:

```
func vypis_prvku[seznam] (  
    for i in seznam (  
        yield i  
    )  
)  
  
for i in vypis_prvku[{1, "abc", "SmSL"}] (  
    write[i]  
)
```

Výstup programu:

```
1  
abc  
SmSL
```

2.6 Třídy

Třídy v SmSL se vytvářejí takto:

```
class JmenoTridy (  
    func init[this, arg1] (  
        this.arg1 = arg1  
    )  
    func vrat_arg1[this] (  
        return this.arg1  
    )  
)
```

Všechny funkce ve třídách musí přijímat argument `this` a to vždy jako první argument (kromě funkcí nad kterými je příkaz `@staticmethod`). Proměnné vytvořené pomocí `this` lze používat v celé třídě. Při spouštění jakékoli funkce ve třídě argument `this` vynecháváme. Poté co pomocí této třídy vytvoříme objekt, můžeme k takto vytvořeným proměnným přistupovat i mimo třídu. Funkce `init` je spuštěna automaticky po vytvoření objektu.
Příklad:

```
class JmenoTridy (  
    func init[this, arg1] (  
        this.arg1 = arg1  
    )  
    func vrat_arg1[this] (  
        return this.arg1  
    )  
)
```

```

    )
)

objekt = JmenoTridy["text"]
write[objekt.vrat_arg1[]]
write[objekt.arg1]
objekt.arg1 = "abcd"
write[objekt.vrat_arg1[]]
write[objekt.arg1]

```

Výstup programu:

```

text
text
abcd
abcd

```

Další informace o třídách zde: <https://nauce.python.cz/course/pyladies/beginners/class/> Článek na adrese výše sice pojednává o třídách v Pythonu, třídy v SmSL však fungují prakticky stejně.

2.7 Deklarace proměnných

Deklarace čili vytvoření proměnné se v SmSL provádí takto:

```
var nazev_promenne = new "SmSL je nejlepší!"
```

V současné verzi SmSL je možné slova var a new vynechat. Můžeme tedy psát pouze:

```
nazev_promenne = "SmSL je nejlepší"
```

Obsahem proměnné může být prakticky cokoliv. Může to být text, číslo, seznam, slovník, true/false, funkce, třída atd.

2.8 Seznamy

Seznamy nám umožňují uložit si do jedné proměnné více hodnot. Vytváříme je zapsáním všech prvků seznamu oddělených čárkami do složených závorek K jednotlivým hodnotám (říkáme jim prvky seznamu) pak přistupujeme pomocí jejich čísla. První hodnota má číslo 0, druhá má číslo 1, třetí má číslo 2 atd. Obecně platí, že číslo prvku v seznamu získáme tak, že od jeho pořadí v seznamu odečteme 1. Např. máme seznam {1, "abcd", true}. Chceme-li zjistit číslo prvku "abcd", tak vidíme, že prvek je v seznamu druhý, odečteme 1 a dostaneme číslo 1. Seznamy v SmSL vytváříme a pracujeme s nimi takto:

```

# Vytvoření seznamu
muj_seznam = {1, "abcd", true}
# Výpis 2. prvku seznamu
write[muj_seznam{1}]
# Změna 3. prvku seznamu
muj_seznam{2} = false
# Přidání prvku do seznamu
muj_seznam.append["SmSL"]
# Výpis všech prvků v seznamu
for i in muj_seznam (
    write[i]
)

```

Výstup programu:

```
abcd
```

```
1
abcd
false
SmSL
```

Jak je vidět v příkladu výše, prvky do seznamu přidáváme pomocí funkce `append`. Ta přijímá jako argument hodnotu, kterou chceme přidat do seznamu. Pokud chceme ze slovníku vytvořit text, napíšeme `<oddělovač>.join[<seznam>]`, kde oddělovač je znak, který má být vložen mezi jednotlivé prvky seznamu. Příklad:

```
mylist = {„a“, „b“}
write[„/“ .join[mylist]]
```

Výstup programu:

```
a/b
```

Pokud obsah slovníku uzavřeme do hranatých závorek, jeho obsah nebude možné měnit. Stejného efektu dosáhneme, pokud závorky vynecháme úplně a zapíšeme pouze prvky oddělené čárkami. Takovým seznamům říkáme tuple, česky n-tice.

2.9 Slovníky

Slovníky jsou něco jako seznamy, ale jeho prvky mají místo čísel názvy. Název oddělujeme od prvku dvojtečkou. V SmSL je vytváříme a pracujeme s nimi takto:

```
# Vytvoření slovníku
var muj_slovník = new {| "jednicka" : 1, "abeceda" :
"abcdefghijklmnopqrstuvwxyz",
"true" : true
|}
# Výpis 2. prvku slovníku
write[muj_slovník{"abeceda"}]
# Změna 3. prvku slovníku
var muj_slovník{"true"} = false
# Přejmenování prvku
var muj_slovník{"false"} = muj_slovník{"true"}
rem muj_slovník{"true"}
# Výpis všech prvků a jejich názvů
for i, j in muj_slovník.items[] (
  write[i]
  write[j]
)
```

Výstup programu:

```
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
jednicka
1
abeceda
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
false
false
```

Všimněte si, že slovník vytváříme pomocí `{| a |}`, ale k jeho prvkům přistupujeme pomocí složených závorek bez znaku `|`. Všimněte si také, že k vypsání názvů a samotných prvků jsem použil funkci

`items[]` a dvě proměnné ve for cyklu. Pokud bych napsal pouze `for i in muj slovník`, musel bych prvky vypisovat jako `muj slovník{i}`.

2.10 Práce se soubory

Soubory v SmSL otevíráme takto (pozn. Takto je vhodné se soubory pracovat, pokud chceme využívat příkazy jako `soubor.seek` (nastavení pozice v souboru) nebo `soubor.truncate` (vymazání souboru) V opačném případě doporučuji používat funkce `readf` a `writef` popsané výše.):

```
soubor = open("název_souboru", "r")
nebo
using open["název_souboru", "r"] as soubor (
    # Kód sem
)
```

Pokud chceme otevřít soubor pro zápis, místo "r" napíšeme "w". Otevřením souboru pro zápis se jeho obsah vymaže. Chceme-li zapisovat do souboru bez jeho vymazání, napíšeme "a" místo "w". Z otevřeného souboru čteme funkcí `read` nebo `readlist`. Funkce `read` vrací text, funkce `readlist` vrací seznam řádků (každý prvek je jeden řádek souboru). Do souboru zapisujeme pomocí funkce `write`. Této funkci musíme samozřejmě zadat, co má do souboru zapsat. Po ukončení práce se souborem ho zavřeme příkazem `soubor.close[]`. Pokud používáme zápis s blokem `using`, soubor se zavře automaticky, jakmile program opustí blok `using`.

3. Soubory definic a definice

Všechny programy v jazyce SmSL musí začínat řádkem `#include "sml.h"`. Tento řádek totiž načte soubor s definicemi, podle kterého se řídí interpret při provádění vašeho kódu. Soubory definic jsou soubory, které interpretu jazyka SmSL říkají, jak má co přeložit. Programy v jazyce SmSL jsou totiž před vlastním spuštěním přeloženy do jazyka Python. Soubory definic vypadají takto:

```
#define něco něco+jiného
```

Tento řádek se několikrát opakuje, pokaždé s jinými hodnotami (místo něco a něco-jiného). Tento příkaz můžeme využívat také přímo v kódu. Pokud potřebujeme v kódu změnit třeba `++` na `+= 1`, použijeme příkaz `#define \+=+1 \+\+`. Před znakem plus musíme uvést zpětné lomítko, protože plus bez něj v tomto příkazu zastupuje mezeru. V tomto příkazu mezera odděluje od sebe text, který se má nahradit, a text kterým se má ten druhý nahradit (v opačném pořadí), proto nemůžeme pro nahrazení textu obsahujícího mezeru použít právě mezeru. Opakem příkazu `#define` je příkaz `#undef`. Ten zruší zadané pravidlo pro nahrazení, např. `#undef \+=` nám zruší pravidlo nahrazující nějaký text znaky `+=` pokud takové pravidlo existuje. V opačném případě vyhodí chybu.